

Vlaams
Parlement

vergadering **C174**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 24 maart 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de overdekte wielerpiste in Zolder – 1453 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de afstemming tussen het initiatief tot hartscreening van Prebeator en het protocol Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek – 1537 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over medische screening van sporters via de Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek (VASO) – 1547 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over buurtsport – 1580 (2015-2016)	12

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de overdekte wielerpiste in Zolder
– 1453 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): In maart 2014 maakte u in naam van de Vlaamse Regering de bouw van de overdekte wielerpiste in Heusden-Zolder bekend. Het zou na het Vlaams wielercentrum in Gent de tweede Vlaamse overdekte wielerpiste worden, een noodzakelijk en ambitieus project voor de Vlaamse wielersport. U zei toen zelf dat er allang nood was aan een tweede overdekte wielerpiste in Vlaanderen, dat Heusden-Zolder de geschikte locatie was, dat de keuze voor Heusden-Zolder logisch was omdat de piste vlot bereikbaar was dankzij de snelwegen, dat er voldoende ruimte is en dat er op de site al heel wat gebeurde rond wielrennen. Dat was de motivatie waar we nog steeds achter staan.

De velodroom in Zolder werd ontworpen volgens de normen van de Internationale Wielervedbond, met een houten piste van 250 meter waar zowel professionele wielrenners als amateurs de mogelijkheid hebben om te trainen. Het ontwerp houdt ook rekening met een uitbreidbare tribune voor 1000 toeschouwers en een middenplein geschikt voor balsporten. Het project werd geraamd op minstens 19 miljoen euro zonder btw. Er was sprake van een cofinanciering. Vlaanderen zou voor 5,6 miljoen euro financieren. De provincie Limburg draagt 6 miljoen euro bij, het gemeentebestuur van Heusden-Zolder 4,1 miljoen euro en de Belgische en Vlaamse Wielervedbond 1 miljoen euro, en dan zijn er nog privé-sponsors.

De eerste steenlegging zou – zo hoopte initiatiefnemer Wauters – in januari plaatsvinden, maar dat is duidelijk niet het geval. Eind vorig jaar, in december, doken er al geruchten op dat er een btw-probleem was, de btw was niet mee geraamd omdat men ervan uitging dat het recupereerbaar was. Inmiddels heeft de btw-administratie dat zo beslist, er zal geen recup zijn, integendeel de btw zal 21 procent bedragen. Dat zorgde voor paniek in de sector.

Sport Vlaanderen benadrukte een maand geleden dat dit niet betekent dat de plannen worden afgeblazen. Ze hebben een nieuwe aanvraag ingediend.

Dit is een belangrijk dossier voor de Vlaamse sportinfrastructuur. Het is een sportinfrastructuur van nationaal belang. Wielrennen is in Vlaanderen een van de twee topsporten, het komt na het voetbal. We hebben er heel veel talent voor. Bij elke wielervedstrijd vallen de Vlamingen in de prijzen. Vlaanderen moet meer dan zijn steentje bijdragen aan de investeringen in topsportinfrastructuur. Zo'n project met zo'n toekomst en ambitie mag toch niet afhankelijk zijn van een btw-probleem?

Om welke redenen zat die 21 procent btw niet in de eerste ramingen? Dan had men daar bij de oorspronkelijke financiering rekening kunnen mee houden. Welke stappen werden ondernomen om het project weer op de rails te krijgen?

Welke planning en timing mogen we verwachten voor de realisatie van het project?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Christiaens, mocht die wielerpiste in Heusden-Zolder alleen door Sport Vlaanderen gepland zijn of betaald worden, dan zouden we de btw onmiddellijk verrekenend hebben. Mochten zij de trekker van het project zijn en de financiering doen, dan weten we dat Sport Vlaanderen de btw moet betalen. Er is geen aftrekbaarheid mogelijk. Dat zou eenvoudig zijn.

Maar dat is hier niet het geval. Sport Vlaanderen is niet de trekker, maar wel vzw Velodroom. De vzw bestaat uit de gemeente Heusden-Zolder, het agentschap en de vzw Cycling Friends. Samen hebben ze gekeken of ze btw-plichtig zijn of dat ze de btw kunnen recupereren. De gemeente doet heel wat werken zonder btw via het autonoom gemeentebedrijf (AGB). Daarmee dachten zij misschien dat ze dit project konden indienen zonder btw-verplichting. Vanuit die kennis is een dossier ingediend door de pps-constructie. Dat is voorgelegd aan de btw-administratie.

Het eerste dossier werd niet goedgekeurd. Op basis van de feedback werd een tweede dossier ingediend en daar is nog geen uitsluitsel over. De vzw dacht dat men op basis van de eerste reactie en met de positieve bijkomende informatie een sterker dossier had. Dat is nog in behandeling.

Dit is belangrijk. De middelen zijn schaars. Men gaat geen 21 procent btw betalen als het niet moet. Dat zal geen gemakkelijke zaak zijn. Het is nu even wachten. Het is een zaak tussen de administratie en de vzw. Ik moet daar met mijn collega niet over spreken. Dat is een administratieve zaak. Dit kan niet rap rap worden geregeld tussen ministers. Ik kan niets doen. Laat ons even afwachten of het tweede dossier kan worden goedgekeurd. Ik hoop dat dit tegen eind april het geval is, dan kunnen we met het project verder.

Er is dus geen vaste timing. Wij wachten op een antwoord van de btw-administratie. Ik wil zeker niet vooruitlopen op de zaken. Ik ga ervan uit dat men verder kan met dat versterkt dossier nadat het – hopelijk – werd goedgekeurd door de btw-administratie.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u wat meer details hebt gegeven over die nieuwe aanvraag. U zegt dat het een sterker dossier is. Daaruit leid ik af dat u gelooft in een goede afloop, namelijk dat de btw-administratie zal beslissen dat die btw recupereerbaar is. Het zou gaan om 4 miljoen euro extra. In plaats van 19 miljoen euro is er dus sprake van 23 miljoen euro. Dat is veel en de middelen zijn schaars.

Ik wil zeker niet vooruitlopen op de feiten. Dat kan ook niet. We moeten die beslissing afwachten. We kunnen alleen maar hopen dat het antwoord positief is en dat er geen extra middelen moeten worden uitgetrokken. Toch moeten we er rekening mee houden dat het antwoord negatief kan zijn. Het gaat om 4 miljoen euro. In mijn vraagstelling heb ik u even geciteerd. Ik hoop dat u nog steeds achter dat project staat. Het is een zeer ambitieus project. Het is echt een voorbeeld van Vlaamse topsportinfrastructuur waarin Vlaanderen en Sport Vlaanderen moeten investeren, niet alleen voor de ontwikkeling van talent, maar ook voor de internationale uitstraling.

Ik begrijp dat u mij daar nu geen antwoord op kunt geven, maar ik wil het u gewoon meegeven. Indien de btw-administratie toch een negatief advies zou geven, dan wil ik hier nu al een pleidooi voeren en u vragen om uw verantwoordelijkheid op te nemen en de daadkracht te tonen om dit heel belangrijke dossier doorgang te laten vinden en het niet te laten afhangen van administratieve procedures die soms kunnen tegenvallen. 4 miljoen euro is veel, maar niet onoverkomelijk veel.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Wij hebben in Westerlo ook een zwembad gebouwd. We hebben meteen een autonoom gemeentebedrijf (AGB) opgericht, waardoor we de btw konden aftrekken. *(Opmerkingen van Ann Christiaens)*

Bart Caron (Groen): Ik heb dezelfde ervaring. Het gaat erover dat de btw-administratie bij AGB's een verschillende interpretatie hanteert dan bij vzw's. Ze maken zich sterk dat AGB's, omdat ze een gemeentelijk kader hebben, zich later, bij de exploitatie van de infrastructuur, wel zullen houden aan het afdragen van btw op de ontvangsten. Daarover gaat het. Je krijgt namelijk nooit iets voor niets, dat weet u toch. Op die manier komt het op een bepaald moment terug. In dat geval komt het met trage stappen, gedurende twintig à dertig jaar, terug bij de btw-administratie. Men heeft vertrouwen in een AGB. Het verlengd gemeentelijk bestuur is veelal veel meer dan vzw's. Ik heb ervaring in dezelfde moeilijke dossiers als u.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga ervan uit dat de vzw haar huiswerk goed heeft gemaakt, een goed advies heeft ingewonnen en nu een sterk dossier heeft. Ik kan één ding zeggen: ik heb vanaf het begin gezegd hoeveel middelen ik hiervoor kon uittrekken. Die middelen blijven dezelfde. Ik kan geen extra middelen uit mijn hoed toveren. U weet welk budget ik in totaal heb voor infrastructuur. Deze 5,6 miljoen euro is vastgelegd. Ik kan daarbovenop geen extra middelen zetten. Ik wil het dossier wel mee trekken en bekijken hoe de anderen, bijvoorbeeld private partners, bijkomende middelen uittrekken. Laten we er hard voor strijden om ervoor te zorgen dat we die btw-vrijstelling wel kunnen verkrijgen via een sterk dossier naar de btw-administratie.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): We willen allemaal dat dit project er komt. Ik begrijp dat u het moet doen met de middelen waarover u beschikt. Ik hoop dat u niet alleen met alle middelen, maar ook met alle mogelijkheden het nodige zult doen zodat die eerste steenlegging misschien alsnog dit jaar kan gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de afstemming tussen het initiatief tot hartscreening van Prebeator en het protocol Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek – 1537 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over medische screening van sporters via de Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek (VASO) – 1547 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, bijna een jaar geleden, op donderdag 30 april 2015, hadden we het tijdens de commissie Sport reeds over de hartscreening voor jonge sporters naar aanleiding van het advies van het Federaal Kenniscentrum over de hartscreening voor jonge sporters. U benadrukte toen dat er met het sportmedisch geschiktheidsonderzoek een belangrijk aspect van het beleid inzake gezond sporten werd gerealiseerd. Daarbij werd niet op één aspect, zoals enkel het cardiale, gefocust. Binnen het decreet inzake gezond en ethisch sporten (GES-decreet) kan een sportfederatie zelf beslissen of ze al dan niet een sportmedisch geschiktheidsonderzoek aanbeveelt of oplegt aan haar leden, eventueel

binnen bepaalde leeftijdsgroepen. Zo kan er worden gekeken naar de aard en de intensiteit van de sport en naar wie die sport uitoefent.

Minister, u zei toen ook dat u vooral wou inzetten op een resultaatgerichte samenwerking met de sportorganisaties. In dat kader werd de Vlaamse Vereniging voor Sportgeneeskunde (VVS) erkend als organisatie die beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond sporten moet realiseren. De VVS zou het beleid de komende jaren faciliteren en vertalen in handige instrumenten op maat van de sporter en de sportorganisatie. Via het protocol van Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek zou het mogelijk zijn om alle kennis te inventariseren, en dit kan zo dienen als beleidsondersteunend advies.

Onlangs konden we lezen dat via een initiatief van enkele sportartsen en innovatiespecialisten, genaamd Prebeator, een preventieve hartscreening van vijf minuten aan 30 euro per persoon mogelijk zou zijn vanaf september 2016. De initiatiefnemers kondigden aan dat ze enkele verplegers naar een bedrijf, sportclub of startplaats van een sportevenement zouden laten gaan om daar de screening te doen. Op vijf minuten tijd wordt dan een elektrocardiogram gedaan en moet de patiënt een vragenlijst invullen. De resultaten worden dan doorgestuurd naar een complex informaticasysteem. Elk staal zou dan door twee sportartsen, onafhankelijk van elkaar, worden gecontroleerd. De patiënt betaalt 30 euro om het cardiogram te laten maken.

Minister, hebt u weet van dit nieuwe initiatief, Prebeator? Werd dit initiatief afgestemd met de Vlaamse Vereniging voor Sportgeneeskunde en/of de Vereniging voor Sport- en Keuringartsen? Wordt dit initiatief ondersteund door de Vlaamse overheid, en in het bijzonder vanuit het Vlaamse sportbeleid? In hoeverre is een dergelijk initiatief complementair met het door Vlaanderen gevoerde Gezond Sporten-beleid, via onder andere het GES-decreet (Gezond en Ethisch Sporten) en de Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek (VASO)? Is het zomaar mogelijk om dergelijke initiatieven, zoals Prebeator, op te starten?

Het GES-decreet bepaalt dat sportfederaties zelf kunnen beslissen of ze al dan niet een sportmedisch geschiktheidsonderzoek aanbevelen of opleggen aan hun aangesloten leden, eventueel binnen bepaalde leeftijdsgroepen. Op welke manier gaan de Vlaamse sportfederaties om met deze keuzemogelijkheid? Zijn er sportfederaties die een sportmedische geschiktheidsonderzoek, op basis van de VASO, aanbevelen en/of verplichten? Zo ja, gaat het dan om een aanbeveling/verplichting ten aanzien van alle aangesloten leden of ten aanzien van een bepaalde doelgroep?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, recent stelde ik u een aantal schriftelijke vragen over de VASO, een wetenschappelijk onderbouwd onderzoeksinstrument dat sinds drie jaar operationeel is. Sporters of beginnende sporters kunnen online een vragenlijst op de website www.sportkeuring.be invullen om te weten te komen of een sportmedisch onderzoek al dan niet aan te bevelen is.

Uit de cijfers die u mij bezorgde, blijkt dat in drie jaar tijd 147.297 Vlaamse sporters gebruik hebben gemaakt van deze online bevraging. Blijkbaar zijn het niet allemaal unieke sporters, bleek uit een later Belgabericht. Er is sprake van dubbel gebruik door sommige sporters die voor verschillende sporttakken dezelfde bevraging invulden. Het zou gaan over een kleine 100.000 unieke gebruikers. Dat toont aan dat er veel nood is aan informatie over het al dan niet zinvol zijn van een sportmedisch onderzoek. Ik ben ervan overtuigd dat dit een zinvol instrument is. Ik heb zelf ook de vragenlijst ingevuld en er werd een sportmedisch onderzoek aangeraden. Het is vooral ook laagdrempelig, gemakkelijk begrijpbaar en het is wetenschappelijk onderbouwd.

Anderzijds is 100.000 sporters op 6 miljoen Vlamingen in drie jaar tijd niet overdreven veel. Heel wat mensen vinden vandaag die weg nog niet. Er is dus nog veel potentieel. Minister, hoe kunnen we die test beter bekend maken bij het brede publiek? Vandaag wordt aan de sportfederaties overgelaten of ze al dan niet het gebruik van die test aanbevelen. Moeten we niet veeleer naar een verplichting gaan?

Minister, uiteindelijk ondergingen 6214 personen effectief een sportmedisch onderzoek. U zei dat het ging over het aantal geregistreerde onderzoeken. Jammer genoeg maken niet alle artsen daarvan gebruik, waardoor deze cijfers niet volledig zijn. Om een goed beleid te kunnen voeren, is het belangrijk dat zo veel mogelijk gegevens worden vergaard. De artsen moeten we daarbij stimuleren en beter begeleiden. Misschien is daar een rol weggelegd voor de minister van Welzijn.

Uit de resultaten – die heel positief waren – van de uitgevoerde onderzoeken blijkt dat de meerderheid van de sporters, 68 procent, geschikt werd bevonden. Een minderheid van 2 procent moest een aanvullend onderzoek ondergaan. Opvallend in de cijfers vond ik dat 30 procent van de onderzochte sporters, zo'n 1600 personen, geen conclusie kreeg na hun onderzoek. Dat vond ik vreemd, omdat ze toch ook betaalden voor het sportmedisch onderzoek. Dat deden ze met een bepaalde verwachting, en als ze dan geen conclusie krijgen, is dat maar vreemd.

Minister, hoe evalueert u het gebruik van de onlinetool? Hoe gaat u ervoor zorgen dat meer sporters de weg vinden naar dit zinvolle instrument? Overweegt u om het gebruik ervan te verplichten? Ik denk dat dit het best gebeurt via de sportfederaties.

U hebt mij al heel veel cijfergegevens bezorgd. Hoeveel sporters kregen op basis van de onlinebevraging de aanbeveling een sportmedisch onderzoek te ondergaan?

Hoe gaat u, al dan niet in samenwerking met uw collega van Welzijn, artsen stimuleren om gebruik te maken van het VASO-platform? Zijn er daartoe al initiatieven genomen? Welke gaat u nog nemen?

Kunt u een verklaring geven voor die 30 procent die geen conclusie hebben gekregen uit een sportmedisch onderzoek? Is daar al een evaluatie rond gebeurd? Zo ja, wat waren de resultaten? Zo neen, is die evaluatie gepland?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Robeyns, u hebt de cijfers al toegelicht. We zitten ondertussen al net boven de 100.000 unieke deelnemers. Iemand die triatlon doet, beoefent verschillende sporten. Daarom is het niet uniek. Je kunt ook meerdere sporten doen. Ik voetbal, fiets en loop, ik zou dus ook drie verschillende invullingen kunnen doen.

Ik ben blij dat u onderschrijft dat VASO een uniek instrument is. Het werd nog maar drie jaar geleden in de markt gezet. Kijk maar hoe medische onderzoeken vroeger door de huisarts werden gedaan. Dit is een enorme stap vooruit. Op de website zie ik dat op drie jaar tijd, begonnen met nul, al 100.000 mensen de weg hebben gevonden naar dit nieuwe initiatief. Dat is een goed resultaat. Je kunt er een soort multiplicatoreffect van verwachten. Een nieuw initiatief heeft toch wel wat tijd nodig om te groeien en om zijn waarde te bewijzen.

Om meer sporters te overtuigen werd VASO volledig geregeld en sportspecifiek uitgebouwd. Daarnaast werd een protocol bekendgemaakt bij de Vlaamse sportfederaties. De sportfederaties kunnen de informatie over een sportmedische keuring gemakkelijk en genuanceerd overbrengen naar clubs en sporters. De communicatie over het sportmedisch onderzoek mag zeker geen drempel worden. Als mensen zeggen: 'Als ik mij moet laten keuren, ga ik geen sport doen', hebben wij niets bereikt. Dit moet genuanceerd worden overgebracht. De mensen mogen niet

bang worden gemaakt. De federatie is het best geplaatst om te beoordelen voor welke groep sporters die keuring kan of moet worden toegepast. Ik laat dat over aan de federaties. Ik kan mij inbeelden dat de wandelfederatie daar een ander zicht op heeft dan Sporta, wanneer die een campagne doen voor de beklimming van de Mont Ventoux. Of als ze iets doen voor ouderen dan wel voor jongeren, of voor intensieve dan wel minder intensieve sporten. Er kunnen grote verschillen bestaan.

Mijnheer Wouters, de sportfederaties hebben de keuze om het aan te bevelen of op te leggen. Er bestaat een groot verschil tussen dit opleggen en wat vroeger gebeurde. Toen ik opnieuw veldvoetbal begon te spelen, moest ik van de sportfederatie waar ik toen bij kwam een sportmedisch onderzoek ondergaan. Mijn huisarts mat mijn bloeddruk, liet mij tien keer pompen en nam vooraf en nadien mijn hartslag, en ik kreeg mijn attest. Dit sportmedisch onderzoek gaat een enorme stap vooruit. Er is een groot verschil tussen gaan wandelen en voetballen, tussen volleybal doen en weet ik veel wat, en dan nog op welke leeftijd en met welke intensiteit.

Het is goed dat de federaties daarin zelf de beslissingen kunnen nemen. Zij kunnen zich hierbij laten adviseren door de Vlaamse Vereniging voor Sportgeneeskunde en de Vereniging van Sport- en Keuringsartsen (SKA). De sporters waarvoor de keuring niet opgelegd wordt, kunnen natuurlijk een aanbeveling krijgen om de vragenlijst van de sportkeuring in te vullen om te zien of een onderzoek voor hen aangeraden is. Ik vind dit een goede manier. We moeten er altijd voor zorgen dat we geen bijkomende drempels inlassen.

Ik heb niet de intentie om het invullen van de vragenlijst of het ondergaan van de keuring verplicht te maken voor alle sporters. Ik heb net toegelicht waarom ik dat geen goede zaak vind. Stel dat we het erover eens zouden worden dat dit wel nuttig is, dan is een dergelijke verplichting een initiatief tot bevolkingsonderzoek, en daar moet je een toelating voor hebben. Hiervoor is vandaag geen toelating. Het kan dus niet zomaar. Ik blijf erbij dat sportfederaties goed geplaatst zijn, laat hen maar doen.

Op basis van de vragenlijst hebben 48.701 personen het advies gekregen om het sportmedisch onderzoek te laten uitvoeren. Momenteel gebruiken 150 artsen het VASO-protocol. Die artsen hebben een aangepaste opleiding gevolgd en hebben toegang tot continue bijscholing en online teaching. Het verder promoten van VASO bij artsen wordt opgenomen door de VVS en de SKA. Zij organiseren infosessies voor artsen van de sportfederaties, opleidingen voor huisartsen en medische congressen.

Zo denk ik, mevrouw Robeyns en collega Wouters, dat we iets extra's krijgen, het is via de artsen dat het moet gaan. Als morgen een federatie zegt dat een medisch attest vereist is, wordt een sportkeuring uitgevoerd, ook al is ze nog niet verplicht. Ik denk dat dit een sterkere zaak zou zijn.

Dat 30 procent van de sporters geen besluit heeft gekregen over de onderzoeken is te wijten aan het feit dat de online tool het rapport toen nog niet gefinaliseerd had. Dat is iets wat nu niet meer kan, het was een onvolkomenheid van toen.

De grootste groep heeft wel degelijk een besluit gekregen, maar niet digitaal. Zoals u zegt, moet iedereen uiteraard een besluit krijgen, want ze hebben ervoor betaald. Het technisch mankement is ondertussen weggewerkt, dus onafgewerkte dossiers kunnen vandaag niet meer.

Er zijn al een aantal statistische evaluaties gemaakt, de groepen zijn echter nog te klein om harde, statistisch relevante conclusies te kunnen trekken. Dat wordt echter continu opgevolgd. De filosofie die erachter zit, is dat een soort 'rollende databank' ontstaat. Stel dat iemand wil gaan volleyballen en ervan uitgaat dat iemand die volleybalt meer kans heeft op een bepaalde kwetsuur. Als na jaren iedereen die

met een kwetsuur bij de huisarts is gekomen in de databank wordt opgenomen, kan de basis worden verfijnd om aan te tonen waarmee de meeste kwetsuren kunnen worden opgelopen. Op zich zit dat geheel dus wel sterk in elkaar.

Het nieuwe initiatief van Prebeator heb ik net als u vernomen in de pers. De Vereniging van Sport- en KeuringsArtsen (SKA) is wel op voorhand benaderd. SKA had een aantal bezwaren en bezorgdheden bij het systeem, waarvan ik er enkele zal herhalen.

Ten eerste, het systeem is enkel gericht op het cardiale aspect en niet op de sport in zijn geheel.

Ten tweede, er is geen direct contact tussen een sporter en een arts, wat vragen oproept betreffende de kwaliteit van de medische zorg.

Ten derde, met enkel een elektrocardiogram kunnen niet alle belangrijke oorzaken van een plotse dood worden opgespoord.

Ten vierde, de startplaats van een sportevenement is volgens mij geen serene plaats en geen sereen moment voor een medisch onderzoek. Kunt u zich inbeelden dat iemand klaar staat om de Mont Ventoux te beklimmen, maar dat dan nog snel een hartscreen wordt genomen? Het resultaat daarvan, nota bene, is niet bekend vooraleer iemand naar boven rijdt, maar wel daarna.

Ten vijfde, de afname van slechts een deelonderzoek kan de sporter een vals gevoel van veiligheid geven. Een onvolledig onderzoek zal sneller leiden tot doorverwijzing naar een cardioloog en een deel van het onderzoek zou zich nog in een experimentele fase bevinden en nog te beperkt op mensen zijn uitgetest.

Gelet op deze argumentatie sta ik, als minister van Sport, ook niet achter dit initiatief in deze vorm. Een sportmedisch onderzoek is veel meer dan enkel een preventief hartonderzoek en andersom moet een preventief hartonderzoek voor sport altijd ingebed zijn in een algemener onderzoek van de sporter. De sporter krijgt via dit initiatief geen advies op maat over hoe hij zijn sport op een gezonde manier kan beleven, en dat is toch wel altijd mijn bedoeling geweest.

Het gezond en ethisch Sportdecreet benadrukt dat een sportmedisch onderzoek rekening moet houden met de aard en de context van de sportbeoefening en dat het de volledige lichamelijke geschiktheid van de sporter moet beoordelen. Prebeator zou enkel een deel van een volledig sportmedisch onderzoek kunnen zijn, als opstap naar een sportmedische consultatie bij een arts. Initiatieven zoals Prebeator vallen onder de regelgeving van een bevolkingsonderzoek, de bevoegdheid van mijn collega, de minister van Volksgezondheid. Die minister heeft gereageerd door een brief te sturen aan de heer Vander Velpen, initiatiefnemer van Prebeator, waarin hij het beleid inzake bevolkingsonderzoek toelicht en vraagt om een toestemming voor het bevolkingsonderzoek aan te vragen. Zonder die toestemming kan het initiatief zoals het bestaat, niet worden toegelaten.

Ik denk dat ik daarmee op alle vragen een antwoord heb geformuleerd.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Bedankt voor uw antwoord, minister.

Ik heb één puntje van repliek. Als echtgenoot van een verpleegster denk ik dat zij heel goede onderzoeken kunnen doen, en dat er dus niet altijd een arts aanwezig moet zijn om alles te kunnen onderzoeken.

Wat het bevolkingsonderzoek betreft, denk ik dat er wel een momentum is waar we het kunnen inlassen, namelijk het onderzoek dat we als jonge knaap of jong meisje

bij het CLB ondergaan. Dat zou een goed moment zijn om ook voor de sport iets verder te kijken. Dat is misschien een issue dat u met uw collega kunt opnemen.

Voor het overige denk ik dat we het hier allemaal mee eens zijn dat gezond sporten buiten kijf staat, dat we VASO nog meer moeten promoten. We zullen ook nog veel werk hebben rond preventie, maar vooral de trainers moeten die weg kennen om hun leden en de sporters vakkundig te kunnen begeleiden. Ik denk dat we op dat vlak nog veel vooruitgang kunnen boeken.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Dank u, minister, voor uw antwoord. Ik ben het helemaal met u eens dat het een heel zinvol instrument is. Ik heb zelf een tijd geleden twintig jaar gevolleybald, en ik denk dat het systeem van vroeger zeker niet beter was, integendeel. We moesten wel een 'sportkeuring' hebben om competitie te mogen spelen, maar dat stelde in werkelijkheid totaal niets voor. Er kwam geen enkel onderzoek aan te pas, het was gewoon de huisarts die zijn handtekening moest plaatsen, dat was zeker niet het goede systeem. Het nieuwe systeem is wetenschappelijk onderbouwd. Eigenlijk zegt u dat bijna één op twee personen die de bevraging invult, het advies krijgt voor een onderzoek, namelijk 48.000 op 100.000, afgerond.

Dat wil wel zeggen dat daar nood aan is, dat het op een gerichte manier een heel goed instrument kan zijn. We mogen niet iedereen in het wilde weg aan hartscreenings onderwerpen. Daar ben ik niet voor. We mogen geen angst creëren waar het niet nodig is. Juist omdat het zo laagdrempelig is en genuanceerd, is het zo waardevol. Ik ben ervan overtuigd dat er nog veel meer resultaat uit zou kunnen komen.

Ik begrijp dat u via de sportfederaties wilt werken. Uit uw antwoord blijkt heel duidelijk dat vooral bepaalde sporttakken de bevraging invullen: de wielersport en balsporten. We hadden het daarnet over de fitness. Ik vroeg of de federaties allemaal even goed georganiseerd zijn. Misschien zit daar ergens nog een lacune. Aan de andere kant zijn er veel amateursporters die niet noodzakelijk bij een federatie zijn aangesloten, maar voor wie het ook zinvol kan zijn.

Als ik na tien jaar zonder sport weer ga joggen en denk dat ik een halve marathon kan lopen, dan gaat geen enkele sportfederatie mij daaraan herinneren. We moeten dit bij het brede publiek bekendmaken. Daarom is die huisarts zo belangrijk, los van de federaties. Zij kunnen de gewone recreatieve sporter bereiken.

Ten slotte ben ik blij, maar ik ging er wel van uit, dat die 30 procent niet wil zeggen dat die mensen geen conclusie hebben gekregen.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Acht jaar geleden hadden we in mijn voetbalclub een professionele speler met hartklachten. De huisdokter stuurde hem onmiddellijk naar een hartchirurg. Hij werd grondig onderzocht. De hartchirurg raadde hem aan om met professioneel voetbal te stoppen en met amateurvoetbal voort te gaan. We hebben die speler met wederzijdse toestemming ontslagen en uitbetaald. Hij is bij een amateurclub gaan spelen en een half jaar later viel hij op het veld dood neer. Dat heeft ons enorm aangegrepen.

We wisten niet meer hoe we moesten reageren. Wij hebben 650 jeugdspelers. We raden aan om eventueel een hartscreening te doen, maar met het idee dat de dokter niet altijd honderd procent zeker is. We moeten daar zeer voorzichtig mee zijn.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik zal beginnen bij het laatste. Uit dat voorbeeld blijkt wat we al zo vaak gehoord hebben: geen enkele test biedt 100 procent zekerheid, niet in de ene en niet in de andere richting, niet als men zegt 'stop ermee' en niet als men zegt 'doe maar voort'. Dit mag geen actie op zich zijn, men moet combineren met andere acties.

Ik heb met de clubs, de federaties en het Rode Kruis een campagne gevoerd omtrent de aanbeveling en het gebruik van de defibrillator. Als er op het juiste moment een trainer, coach of supporter is die daarmee kan werken, kunnen er levens worden gered. Het kost de club of federatie 70 euro om met een hele groep die opleiding te volgen. Voor mij is gezond en ethisch sporten een totaalpakket waar dit één element van is.

Ik ben het met u eens: het zijn niet alleen de federaties, de uitrol moet effectief gebeuren met de sport- en keuringsartsen, maar ook met de huisartsen. Er zijn er nu al 150. Dat gaat in de goede richting, maar dat mag niet het eindpunt zijn. Het is een soort mond-tot-mondreclame. Als ik me moet laten keuren, zal ik er wel een kiezen met een bepaalde filosofie.

Ik wil de 50 procent nuanceren. Het wordt momenteel vaak opgelegd aan de 'plotsen'. Wie met Sporta mee wil naar de Mont Ventoux, moet zich laten keuren. Voor de eerder intensieve en vaak wat oudere sporters of voor mensen die plots opnieuw willen sporten, is een doorverwijzing naar de arts logisch. Als we het zouden verruimen, zou het percentage naar beneden gaan.

Uw laatste opmerking speelt ongelooflijk in mijn kaart, namelijk: niet elke sportfederatie is even goed georganiseerd. Ik ben het daar helemaal mee eens, daarom werk ik aan een Federatiedecreet. (*Opmerkingen. Gelach*)

Nee, dat wist u nog niet.

We moeten extra inzetten op de kwaliteit van de federaties. De essentie van mijn ontwerp van decreet is dat we vroeger gingen subsidiëren naargelang het aantal leden, en nu gaan we het kwalitatief aspect fundamenteel meenemen naar de werking van de federaties. Dat is een element dat zal meespelen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Dat van die sportfederaties durfde ik zelf niet aanbrengen. Men had ons in het sportmilieu al beticht van een een-tweetje. Op dit moment kunnen we mevrouw Robeyns daar niet van betichten.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Ik was niet op de hoogte van het Federatiedecreet. Mijn opmerking was heel oprecht bedoeld. Ik denk ook dat het de realiteit is. Ik had geen politieke bijbedoelingen.

Ik begrijp uw opmerking heel goed. Ik wilde niet het tegendeel beweren. In dezen bestaat er geen exacte wiskunde. Het belangrijkste is om de mensen van onderuit te overtuigen van het belang ervan, naargelang de intensiteit van de sport en de fysieke gesteldheid van bepaalde personen. Het zal natuurlijk nooit een exacte wetenschap zijn, jammer genoeg. Dat is ook de reden waarom ik er geen voorstander van ben iedereen op kosten te jagen met verplichte hartscreenings. Op die manier doe je misschien mensen stoppen van wie het niet nodig is en laat je anderen misschien verder doen waarbij er dan misschien toch accidenten gebeuren. Wordt vervolgd.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over buurtsport – 1580 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): In 2015 organiseerde het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) een eerste platform Buurtsport en werd er een nulmeting naar buurtsport uitgebracht. Het onderzoeksrapport Buurtsport anno 2014 gaf aan dat van alle Vlaamse gemeenten 67, dus slechts een vijfde, buurtsport of een buurtgericht sportaanbod hadden. Bij 28 respondenten was er in 2014 geen aanbod meer, maar was dat vroeger wel het geval. In 213 gemeenten was er nog nooit een buurtsportaanbod. 30 gemeenten gaven aan dat ze wel opnieuw met buurtsport willen starten.

Het zijn vooral gemeenten met meer dan 30.000 inwoners die buurtsport momenteel aanbieden. Bij agglomeratiegemeenten, centrumgemeenten en gemeenten met een concentratie van economische activiteit leek een tekort aan personeelsuren vooral een drempel te zijn. De coördinatie van het buurtgericht sportaanbod ligt vaak in handen van de sportdienst. Daarnaast wordt er het meeste samengewerkt met de jeugddienst en het OCMW. Gemiddeld heeft een buurtsportgemeente 2,56 voltijdse buurtsportmedewerkers, maar bij elk type gemeente is er minstens één buurtsportwerking die geen buurtsportmedewerker tewerkstelt.

De doelstellingen van buurtsport zijn veelzijdig: sociale cohesie, sociale en persoonlijke ontwikkeling, een gezonde levensstijl, kansengroepen aan het sporten krijgen enzovoort. Toeleden naar de georganiseerde sport komt voorlopig nog maar minimaal aan bod. Daar is nog veel groeimarge, aangezien enerzijds sportclubs ook buurtsport kunnen gaan toepassen en anderzijds buurtsportwerkingen sportclubs kunnen ondersteunen.

Kinderen en jongeren zijn de leeftijdsgroep waarnaar buurtsportwerkingen zich richten. Daarbij komt dat bijna zeven op de tien gemeenten inzetten op mensen in armoede en in zes op de tien gemeenten op mensen met een diverse etnisch-culturele achtergrond. De buurtsportlocaties zijn bij uitstek de sportpleintjes, publieke pleintjes en publieke ruimte, maar ook gemeentelijke sporthallen, -centra en zwembaden zijn geliefd.

Het ISB staat in voor de uitvoering van de bijkomende opdracht 'expertisecentrum Buurtsport'. Tijdens deze legislatuur zal het ISB als expertisecentrum resultaatgericht kunnen inzetten op de verdere uitbouw van buurtsport in Vlaanderen. Daarom werd er een eerste platform Buurtsport georganiseerd en werd er een nulmeting Buurtsport gedaan. Die nulmeting moet het ISB in staat stellen om zowel de maatschappelijke impact van het Vlaamse buurtsportbeleid als de resultaten op het vlak van ondersteuning van het expertisecentrum te monitoren.

Wel is het zo dat het ISB zelf in haar onderzoeksrapport een zeer ruime en eenvoudige definitie van buurtsport hanteert. Er zijn dan ook verschillende manieren om naar buurtsport te kijken. Sommigen bekijken buurtsport als het aanbieden van een sportaanbod in de buurt, een sportaanbod in de nabijheid. Anderen anschouwen buurtsport als een middel om via een laagdrempelig sportaanbod kansengroepen te bereiken door intersectoraal samen te werken met allerlei sport-, gezondheids- en sociale organisaties om ook etnisch-culturele minderheden en kwetsbare doelgroepen kansen te geven om te sporten. Verschillende wetenschappelijke onderzoekers geven aan dat buurtsport een cruciale rol kan spelen in zowel het stimuleren van sportparticipatie als het bereiken van kwetsbare doelgroepen.

Minister, welke beleidsmatige conclusies trekt u uit deze nulmeting Buurtsport? In hoeverre bent u van oordeel dat er een tandje moet worden bijgestoken om Buurtsport verder te stimuleren en uit te rollen over Vlaanderen?

Heeft het ISB een groeipad voor ogen wat betreft het aantal lokale besturen dat een buurtsportwerking aanbiedt? Welk groeipotentieel ziet het ISB voor de komende jaren? Op welke manier zal het ISB de evolutie van buurtsportwerkingen monitoren?

In uw beleidsbrief Sport 2015-2016 gaf u aan dat er een instrumentarium zou worden ontwikkeld omtrent buurtsport. Is dit instrument reeds beschikbaar? Welke bijdrage verwacht u dat dit instrumentarium kan leveren aan het groeipad dat men voor ogen heeft inzake buurtsport?

Welke andere maatregelen zullen er nog worden genomen om buurtsport verder te professionaliseren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijn eerste conclusie is dat er een behoefte is aan een duidelijke definitie van buurtsport. Het onderzoek heeft daar ook toe bijgedragen. Op basis van de evolutie van de laatste jaren van buurtsport, de input van het Platform Buurtsport en het voorliggende onderzoek hebben we een nieuwe definitie gemaakt. Ik zal ze bezorgen voor het verslag. Ze is wel wat ruimer en neemt de verschillende elementen mee. Er is gekozen voor een brede definitie die aansluit bij de basisdoelstelling van het Vlaams en lokaal sportbeleid, namelijk het aanzetten tot sporten. In de definitie hebben we ook de brug gemaakt naar kansengroepen, naar transversaal samenwerken en naar sport gebruiken als middel om bepaalde zaken te bereiken. Beide aspecten zitten in die nieuwe definitie. Dit is de eerste conclusie: er was nood aan een nieuwe definitie.

De tweede conclusie is dat het onderzoek een belangrijk instrument is voor de monitoring van het buurtsportbeleid. In de toekomst kan en mag dat verder periodiek worden herhaald. De derde conclusie is dat er nu al 67 Vlaamse gemeenten zijn die aangeven dat ze over een buurtgericht sportaanbod beschikken. We moeten er niet naar streven dat alle gemeenten morgen buurtsport doen. In een kleine gemeente is bijna alles dat wordt georganiseerd door de gemeente, buurtsport. Er is een verschil tussen een stad als Antwerpen met 600.000 mensen en een gemeente als Hove met 7000 mensen. De rol die het ISB als expertisecentrum heeft, zal maken dat er meer zal worden ingespeeld op dat aanbod.

We mogen een groei verwachten van het ISB inzake het stimuleren en ondersteunen van een methodiek om buurtsport lokaal in te zetten. Ik hoop dat er tegen het einde van de legislatuur honderd steden en gemeenten zullen zijn die de methodiek van buurtsport gebruiken.

Het groeipad ligt bovendien niet alleen op het vlak van het aantal buurtsportwerkingen, maar ook van het aantal deelnemers. Je kunt wel een werking opzetten, maar meer deelnemers is ook positief. Het aantal professionele medewerkers die in buurtsport werken, of de samenwerkingsverbanden die worden georganiseerd, zijn ook belangrijk.

Om een zicht te hebben op 2016, zullen we in 2017 – en om een zicht te hebben op 2018, zullen we dat ook in 2019 doen – monitoring laten doen door het Expertisecentrum Buurtsport zodat we de ontwikkeling van buurtsport in Vlaanderen kunnen blijven opvolgen.

Het instrument dat werd ontwikkeld, is de 'Start to Buurtsport'-infographic. Het is een stappenplan om te starten met buurtsport of om de methodiek meer en beter te kunnen inzetten. Op die handige infographic staan de proeven en de valkuilen,

maar ook mogelijke financieringsbronnen, en mogelijke manieren om medewerkers in te zetten. Die infographic werd in 2015 verspreid naar alle lokale besturen en wordt gebruikt bij de 'Start to Buurtsport'-workshop die het ISB organiseert, en waar in 2014 en 2015 telkens tien nieuwe gemeenten aan deelnamen. Ook in 2016 worden specifieke 'Start to Buurtsport'-workshops georganiseerd.

Daarnaast is er ook de 'Street Action'-infographic, een checklist om de methodiek van buurtsport in te zetten om maatschappelijk kwetsbare jongeren te empoweren. Die infographic werd ook in 2015 verspreid.

Dan is ook de Benchmark Buurtsport, dat als instrument wordt aangeboden aan lokale besturen die willen starten of bezig zijn met buurtsport. Ze kunnen de gegevens gebruiken om hun beleid en strategie uit te werken en te benchmarken.

De ISB heeft samen met het Expertisecentrum Buurtsport ook de toolbox 'Iedereen Kan Spelen' ontwikkeld. Dat is een educatief en begeleid spel, waarbij een lokaal bestuur via een transversale groep komt tot een concreet actieplan rond sport en kansengroepen. Die toolbox wordt ook ingezet bij de buurtsportwerking.

Het expertisecentrum valoriseerde via de pilootsessie een business game voor samenwerking tussen diensten en organisaties voor buurtsport. Die business game is gebaseerd op een bepaald onderzoek van de Universiteit Gent. Het Expertisecentrum Buurtsport biedt ook logo's aan op maat van de buurtsportwerking, zodat ze die ook zichtbaar kunnen maken. Als je aan een pleintje het logo hangt, dan weet je dat daar iets wordt georganiseerd. Zo wordt dat ook een sterkte op het terrein. Zo hebben we een heel instrumentarium ontwikkeld die de buurtsportwerking kan ondersteunen.

Inzake het ontwikkelen en professionaliseren van de buurtsport hebben we al heel wat maatregelen genomen. Het expertisecentrum organiseert bijeenkomsten en intervisies voor meer ervaren buurtsportwerking. Als je het hebt, moet je er ook mee verder. Er verschijnen ook artikels over buurtsport in het Vlaams Tijdschrift voor Sportbeheer. Buurtsport is vorige week ook aan bod gekomen op het ISB-congres in Genk. De buurtsport zal ook aan bod komen op de Trefdag Sportparticipatie in december van dit jaar.

In 2016 wordt er een 'Start to Buurtsport'-workshop georganiseerd. Er is eveneens gestart met de coaching op maat van enkele lokale besturen die willen starten met buurtsport. Daarvoor wordt een traject van zeven tot acht sessies georganiseerd. Het ISB zal in 2016 met het Platform Buurtsport en experts een visietraject opzetten om de definitie van buurtsport verder uit te werken tot een handig beleidsinstrument.

Ten slotte zal er voor de zomer van dit jaar een werkboek verschijnen over buurtsport en bewegen in de publieke ruimte. Dat werkboek wordt gemaakt door het Expertisecentrum, samen met Kind en Samenleving. De bedoeling is aan visieontwikkeling doen, inspiratie bieden en concrete tips en handvatten aanreiken met betrekking tot buurtsport- en beweegvriendelijke publieke ruimte en de mogelijkheden van buurtsport. In het najaar zal deze publicatie worden bekendgemaakt op workshops van Kind en Samenleving en het Expertisecentrum.

We hebben met buurtsport een belangrijke stap gezet. We beseffen dat we er verder aan kunnen werken. We zetten er dan ook op in, met instrumenten en met acties.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Daaruit blijkt dat u een zeer duidelijke visie op buurtsport hebt. Ikzelf ken het belang van buurtsport. Als inwoner van een grootstad weet ik dat we daar niet genoeg op kunnen

inzetten. De integratie wordt heel dikwijls op pleintjes gecreëerd. We kunnen dat niet genoeg stimuleren. Buurtsport op pleintjes moet 'vollen bak' gesteund worden. Ik ben dus zeer blij te horen dat u daar verder op gaat inzetten.

Bart Caron (Groen): Mijnheer Wouters, ik sluit mij namens mijn fractie graag aan bij uw vraag en bij uw aanvullende repliek. Ik ben blij om het te horen uit de mond van een vertegenwoordiger van uw fractie.

Ik was het hier off the record met de minister aan het bespreken, dat in onze kindertijd – en dat geldt misschien ook voor u – buurtsport iets 'naturels' was, iets wat spontaan ontstond in gemeenten en wijken van de stad. Het is betekenisvol voor een samenleving dat je er vandaag een organisatorisch kader voor moet creëren. Dat is jammer, maar tegelijkertijd moeten we er toch maar op inzetten. Naar aanleiding van wat er dezer dagen gebeurd is, blijkt nog maar eens dat dit soort kleine inspanningen – of het nu over sport, cultuur, welzijnswerk of jeugdwerk gaat – bijdraagt tot een sterkere gemeenschap van mensen, tot een sterkere samenleving, en op die manier toch een aantal mensen weerhoudt van radicalisering en van het maken van foute keuzes. In die zin kun je als samenleving niet anders dan daarop inzetten. We moeten dat nog meer dan vandaag doen. Ik zeg dit namens mijn fractie. Ik heb het gevoel dat de meeste mensen hetzelfde aanvoelen. Dit is geen politiek betoog.

Minister, ik zeg al heel lang hoe belangrijk het is. Dat weet u ook. Een aantal goede sportieve elementen zullen doorgroeien naar de reguliere sport. Prima. De anderen zullen goede vrienden vinden, samen sporten en goede vrienden blijven. Dat alleen al. Het is wel jammer dat je dit in een samenleving moet organiseren. Wij gingen shotten op het groene pleintje in het midden van de wijk. Na enkele jaren bleven er niet zoveel struiken over. Ik weet dat ook wel. Er werd nogal hevig geschoten. Je kunt niet alles hebben! We kunnen die waarde niet genoeg onderstrepen.

Peter Wouters (N-VA): Mijnheer Caron, ik wil nog heel even repliceren op uw beginzin. U zei dat u ervan schrok dat het van onze fractie komt. *(Opmerkingen van Joris Poschet)*

Ik vond de intonatie nogal... Mijnheer Caron, u mag er van op aan dat ik als inwoner van een grootstad als Antwerpen... *(Opmerkingen van Joris Poschet)*

Ja, sorry. U woont daar, ik woon in Antwerpen, mijnheer Poschet. Wij zijn de bakermat van het pleintjesbasket en van het pleintjesvoetbal. We hebben niet voor niets de beste zaalvoetbalo ploeg van België.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.